Ч. 109 Четвер 16 (29) мая 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франкованї.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламацні незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З австрийскої делеґациї. — Новий противпольский закон в прускім соймі. — Мирові переговори в полудневій Африцї.)

На вчерашнім засїданю австрийскої делеґациї ведено дальшу дискусию над буджетом міністерства справ заграничних. Перший промавляв пос. Крамарж. Бесїдник обговорював небезпечну для держави аґітацию Всенїмців і критикує потрійний союз, котрий вкладає на Австрию лиш тягари, а користь з него має виключно Німеччина. Вкінци обговорював справу угоди з Угорщиною. В часї промови Крамаржа приходило до острих перепалок між ними а деякими Всенїмцями. По промові пос. Кончіґого говорив Всенїмець Штайн. Він заявив, що его сторонництво не має довіря до політики ґр. Голуховского і тому буде голосувати против буджету. Політика ґр. Голуховского єсть ворожа для Німеччини і тому Німеччина не має також довіря до союза з Австриєю. Про австро-угорску угоду сказав, що Всенїмці противні взагалї такій угодї і жадають цілковитого відокремленя Австриї на поли економічнім від Угорщини. За те жадав злуки Австриї з Німеччиною. По промові ще кількох бесїдників, як Перґельта, що полемізував з Крамаржем закрито засїданє; слїдуюче відбуде ся нинї. По нинїшнім засїданю делеґация перерве свої наради аж до слїдуючого четверга.

В прускім соймі внесено предложенє, яке заповів на засїданю посольскої палати з 13 сїчня с. р. ґр. Більов при обговореню вжесеньских подій, викладаючи наміри прускоro правительства що-до польскої політики. Що-до форми вяже ся то предложенє з кольонїзацийним зак. з 1896 р. тим, що фонд для поселюваня німецких селяньских родин удержує ся, але підвисшує ся о дальших 150 міліонів марок. З призволених в 1896 р. 200 міліонів не зужито доси ще 56 міліонів. Колиж пруске правительство мимо того на цїли кольонїзацийні призначує нових 150 міліонів, то з того виходить ясно, що кольонїзацийна політика має бути переведена не так як доси, але приспішено. Рука в руку з живійшою дїяльностию на тім поли, як виходить із справозданя, має бути переведена також реформа в адміністрациї того фонду, а тим має бути осягнена порука успішнійшого впливу ґерманїзацийного супротив польских змагань у всхідних краях, заселених Поляками. Окрім дотеперішних кроків, зроблених дотеперішним законодавством, вимагає ся в новім предложеню суми 100 міліонів марок для закупна ґрунтів, котрі мають припасти в користь домен і лїсів державних. Тим має ся запобігати, щоби німецка велика посїлість не переходила в будучности в польскі руки. Можна сподївати ся, що против того окрім польских послів виступлять з острою критикою також вольнодумні людовці і значна частина центра. Однак правительство упорає ся легко з тими обжалованями, позаяк має за собою велику більшість палати, особливо консерватистів і нацiолал-лїбералів.

У вчерашній дискусиї над тим предложенєм виступили остро против него католики з центрум і вольнодумні. Поляки устами пос. Шумана зложили лиш коротке заявленє, що бачать в предложеню лиш новий доказ противпольских змагань правительства і всї вийшли із салї нарад. Остаточно більшостию голосів відослано предложенє до комісиї.

На вчерашнім засїданю анґлїйскої палати послів не зложило правительство нїякого заявленя о мирових переговорах з Бурами. На бажанє льорда Бальфура відложено наради над буджетом. Бальфур піднїс, що не булоби відповідним радити над буджетом, коли иншi важні річи полагоджують ся. Після донесеня Daily Chronicle вчерашна рада міністрів радила над відкликанем звістної проклямациї льорда Кіченера з дня 15 вересня 1901, дальше над відшкодованем збурених бурских домів, амнестиєю для бурских ворохобників в Капляндї, дозволом на самоуправу і вкінци над справами: язиковою і ношеня оружия. Жаданя Бурів, аби дозволено брати участь в переговорах Кріґерови і иншим бурским відпоручникам перебуваючим в Европі рада відкинула. Вчерашні ухвали ради міністрів будуть подані до відомости бурских відпоручників в Фрайнїґінґ телеґрафічно. Нинї або завтра має там рішити ся справа заключеня мира. Мимо того вислано вчера до полудневої Африки 10 баталїонів охотників на підмогу Кіченерови. — В полїтичних і біржевих анґлїйских кругах уважають мирові переговори остаточно покінченими.

Буря.

(З росийского. — В. Короленка).

(Конець).

Човен зустрінув ся з велитом-филею. Корабельник глядів вперед певним спокійним оком. В сю хвилину був він і човен одною цїлостию. Він чув холодну воду, що прискала на край човна, він підскакував разом з ним в гору й поринав відтак у чорну глубінь. А его груди віддихали разом з вітрилами, скілько разів вітер їх видував.

Відтак пірнуло то цїле крилате єство, що складалось з дерева і полотна, в отворену пащу океану. А лиш бистре око й вправна рука чоловіка кермувала тим єством.

— Пожди, пожди.

Керма скрутилась і стала неначе прибита. Щогла затріщала і зігнула ся, але знов випрямилась! Човен підняв ся майже прямово в гору й колихавсь неначе птиця на вершку филь. Він підняв ся в гору і лишив ся на горі. Могуча, велитна филя гралась, цїлувалась з ним.... То тревало лише хвилину, але в серци вязня ворушились чувства цїлого житя.... Аж нараз загудів за ним громовий гук, воздух стряс ся, а відгомін з вистрілу пушки поніс ся по мори. Червоне сьвітло яснїло над морем....

Води піднимались і опадали й росли знов враз з темривою. Човно раз летїло в безодню, то знов виринало в гору й плило по верху филь. Остров і твердиня сховались за види й лише другий пушочний вистріл заяснїв з далека, неначе жадав видачі забраної жертви.

Рука вязня вхопила керму. Єму здавалось, що зелїзо пукне під натиском его рук. В его груди розлялось чувство несказаної радости й великий крик вирвавсь єму з грудий....

Він був сам один на безмежнім мори. Сам один серед океану і нїхто не був его паном лиш буря!

Він держав свою долю у власних сильних руках.... І ті руки не задрожали, око не завело.... З филї на филю, з безоднї в гору....

Хто з ним сего підойме ся? Нїхто! Нїхто! —

Небо було чорне, море ревіло, а в цїлім просторі не було нїчого крім темряви і невтомимої, дикої піснї филь.

V.

Але таки рано піднялось сонце в своїй яснїй, безхмарній величи. Буря устала, море спокійне.

Сонячні лучі яснїли на мокрих камінях вежі; сина филя полоскала тихо, ніжно берег острова. В дали показав ся берег суші. Гори вкриті буйними цьвітами зносились лагідно, а дерева колихали своїми зеленими головами і шелестїли неначе зелені филї.

Всюди усьміхало ся жите і пишало ся по бурливій ночи. На валу кріпости стояв новий сторож.

Малий паровець зближав ся до берега і різав довгу борозду в синїм мори. Вчерашний рибак стояв на краю кріпости й глядів задумчиво на море. Єго човно пропало.... але він не думав про него. Він глядів на лосняче, веселе море, думав про нічну бурю.... думав про вязня.

Де він тепер обертаєсь? Чи лежить спокійно на днї моря, чи може іде онтам зеленим лїсом у гори й глядить по-зад себе на понуру вязницю?

Все одно: Де-небудь понесло его величне, чудне, дике море.... він жив. Замість довголїтної муки дало єму море хвилю житя, житя правдивого, бурливого, повного житя.

Новинки.

Львів дня 28-го мая 1902.

— **Впреосьв. Митрополит Андрей Шептицкий** посьвятив дня 22-го с. м. церков в Заваловi, пов. підгаецкого і звідси поїхав до Рогатина, де дня 23-го с. м. розпочав тридневну місию для народу і реколекциї для сьвящеників. По укінченю візитациї деканату рогатиньского Преосьвящений вертає в деканат підгаецкий, тут звідає Тростянець, Кальне, Новосілку-кут, а візитацию кінчить тридневною місиєю для народу і реколекциями для сьвященників декинальних в Підгайцях дня 2, 3, 4 і 5-го червня. З відси переїде в деканат теребовельский, а відтак збаражский. — Нарід витає Митрополита з одушевленем і з незвичайною увагою слухає Єго наук.

— **Преосьв. епископ Чехович** завитав 19-го с. м. на канонічну візитацию до деканату самбірского. Сьвященство, нарід і власти повитали епископа на стациї Викотах, звідки в супроводі бандериї, прикрашеної сино-жовтими красками, удав ся епископ до Максимович, від котрого то села зачала ся візитация. Нарід витає Епископа величаво: бандериями, процесиями, моздірними стрілами, привітними брамами і т. д. Епископ неструджено сам проповідує.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** іменувала в народних школах: Волод. Санецкого старшим учителем 5-кл. муж. школи в Буську; В. Осецку молод. учителькою 6-кл. жін. школи в Кутах; Людвика Тараса молод. учит. 6-кл. муж. школи в Заліщиках; управителями 2-кл. шкіл: Ом. Білашевского в Нараєві місті; Альойз. Колькопфа в Залісю; — молодшими учительками 2-кл. шкіл: Антон. Стояньску в Крукеничах, Анну Палійчуківну в Волчківцях; — учителями і учительками 1-кл. шкіл: Василя Романова в Стремильчу, Риш. Курцбауера в Плавчи малій, Елеонору Арламовску в Викторові, Дав. Дроздзієвича в Тяжові, Йос. Беского в Дорогові, Вол. Данця в Долушицях, Жиг. Мушиньского в Пропівцях, Соф. Ружичку в Дубровици, Алекс. Панчакевичівну в Бачкові, Мар. Геліпка в Шмаьківчиках, Йос. Винницку в Подольци, Йос. Журавля в Переволочній. — Краєва рада шкільна перенесла: Клим. Микитка управителя, Елеон. Микиткову стар. учительку, Ів. Гораковского і Ів. Шуховского стар. учителів, Марию Пілєняківну молод. учит. з 4-кл. школи в Миколаєві до 5-кл. школи в Миколаєві; Ант Ковальского управителя, Мих. Корецкого і Ем. Париллього стар. учителів з 4-кл. міш. школи в Рожнітові, до 4-кл. муж. школи в Рожнітові; Юл. Гаращаківну мол. учительку з 4-кл. школи в Рожнітові до 4-кл. жін. школи в Рожнітові; Франц. Лігензу управителя 4-кл. школи в Глиняних, до 4-кл. жін. школи в Рожнітові.

— **Просьвітно-економічне віче в Бережанах** скликує на день 2-го червня, до салї товариства „Надії“, бережаньска філїя „Просьвіти“. Порядок віча: 1) Короткий огляд історії Руси-України; 2) Вага національного виховання серед сільского жіноцтва і 3) Господарский реферат, відпоручника гол. виділу зі Львова. Реферати будуть переплітані деклямациями.

— **„Товариство взаїмної помочи державних слуг“** скликує перші конститууючі збори на день 1-го червня с. р. на годину 4-ту пополудни до салї „Народного Дому“ у Львові. Порядок зборів: 1) Повитане і 2) Вибір президиї; 3) Справоздане комітету оснувателів; 4) Вибір виділу; 5) Внесеня і інтерпеляциї.

— **Удусив ся.** Зі страху перед карою удусив ся передвчера у Львові жовнір з 95-го полку піхоти, Іван Трусь. Вийшовши онгди з касарнї, забавляв ся в місті так весело, що не спостеріг ся, як давно вже минув єму час вертати до касарнї. З обави перед карою укривав ся два дні між знакомими, між тим як патроль войскова шукала за ним безуспішно. Але передвчера вечером знайшли єго неживим в домі у сторожа каменичного при ул. Бема, куди зайшов, аби переспати ся. Користаючи з неприсутности домівників, обкрутив собі шию шлийками, заложив колотушку і так довго крутив, доки не удусив ся.

— **Поліция львівска** буде від осени сего року побільшена в етаті службовім. Прибуде їй іменно 30 поліциянтів кінних. Від січня має бути більше о 30 поліциянтів піших, а дальших 30 прибуде в липни слідуючого року.

— **Майстерскі курси для шевців.** Виділ краєвий ухвалив устроїти сего року два шевскі курси майстерскі, з котрих один відбуде ся в Кракові в часі від 15 жовтня до 15 грудня с. р., а другий у Львові в часі від 15 червня до 15 серпня. Управителем тих курсів буде як деси, вандрівний учитель шевства п. Целевич, а головний надзір в імени краєвого Виділу виконувати буде промисловий інспектор п. Навратіль.

— **Штука підроблюваня жінових принад** так стара як людска культура. Вже давні Єгиптиянки звістні були з мальованя нігтів, підмальовуваня очий, фарбованя волося і т. д. Старинні Римлянки знали безліч косметиків, шмінок, олійків, перфум та пахучих вод до переполікуваня уст. До найвисшого степеня дійшла однак штука підроблюваня жіночих принад в часах панованя куртизан на дворі французких королів з XVII і XVIII-го віку. Мальовано лице, чоло, шию, рамена, пальці; побільшувано зіниці, розширювано уста; уживано купелї в ослячім молоці — доходжено до крайних дурниць. В XIX-ім віці заняла ся сею справою медицина. Лікарі виказали шкідливість і невідповідність усїх неприродних способів наданя тілу принади, а натоміст поставили свою „гіґієну краси“, що заказує мальованя, фарбованя, шмінкованя і т. д. а нагоміст поручає як одинокі способи для піднесеня жіночої краси: купіль, сьвіжий воздух, гіґієнічний харч, масаж, легку ґімнастику і т. д. Хто хоче мати гарне волосє, не повинен вживати ані фарбованя, ані пахнучих олійків ані зелїзка, що випалює волос. Часте митє скріпляє волос. По митю не треба їх до суха витирати, але дати висохти самим. За велику заживність усуває ґімнастика і масаж. Теж саме зі зморщками, котрі є головно наслідком уживаня пудру і шмінок.

— **Книжки до шкільних бібліотек.** Рада шкільна апробувала слідуючі виданя Руского Тов. Педаґоґічного на нагороди пильности і до бібліотек шкіл народних: „Оповіданя для дітий“ 40 сот. опр. 54 сот. — „Оповіданя Катренка“ 40 сот.

Раз в рік....

(З російского — Ант. Чехова.)

Малий о трех вікнах домок княжни має нині сьвяточний вигляд. Майже здаєть ся немов би відмолоднїв. Довкола него всьо чистенько позамітано, двері стоять на встяж отвором, тяжкі, зелені жалюзиї підтягнені. Чисто вимиті шиби сияють і блищать як кришталь в весняним сонци.... При „паряднім“ вході стоїть старий, згорблений портиєр Марко; і він одітий нині ради торжества в напів з'їджену молями ліберию. Єго колюча борода, коло котрої голеня намучили ся єго дрожачі руки цілий ранок, як зеркало вичищені чоботи і гербом прикрашені ґузики блищать також сьвяточно на сонци.

Марко прибрав ся не лиш для самого вдоволеня. Нині імянини княжни і він має задачу отвирати гостям двері сальону і сповіщувати їх імена. В передній не чути як звичайно кавою, але заносить сьвяточними стравами і якоюсь парфумою, що сильно нагадує жовткове мило. В княжих комнатах взірцевий порядок.

Заложено сьвіжі занавіси, з образів і зеркала поздіймано заслони, помости сьвіжо запущено воском і они блищать також сьвяточно. Вічно дзявкотячу Жульку, кітку з молодими котятами і всі кури, котрі звичайно любили пересиджувати в домі або перед дверми єго, прогнано аж до вечера до кухні і там щільно замкнено.

Сама княжна, властителька тривікоиного домку, скорчена бабуся, сидить в великім фотели і гладить від часу до часу дрожачою рукою свою білу муслінову сукню. Рожа, припнята на запалих грудях, сьвідчить, що на сім сьвіті живе ще молодість і краса! Княжна дожидає гостий з желанями. Після єї гадки мусять безусловно явити ся отсї особи: Барон Трамб з сином, князь Халахадзе, шамбелян Бурґасов, єї свояк, ґенерал Бітков і ще богато инших.... що найменше дванайцять важних личностий! Они прийдуть і в єї сальонах буде розлягати ся їх розмова і сьміх. Князь Халахадзе заспіває якусь пісню а ґенерал Бітков буде що найменше дві години просити о рожу на єї груди.... Ах, а она знає дуже добре, „нк“ має поводити ся в присутности тих панів!

Неприступність, здержаність і поважний, аристократам властиний сьвітовий тон буде говорити з кождого єї руху... Між иншими прийдуть певне і купці Хтулкін і Переулков; для тих панів лежить в передній на столику аркуш паперу і перо. „Знай кождий свою міру“. Они можуть підписати ся і піти собі....

Дванайцята година. Княжна може вже сотий раз гладить свою сукню і рожу. Наслухує: не дзвонив ніхто? З турко́том переїздить повіз, она встає. Минає пять мінут.

— Не до нас — гадає княжна. Ах так, не до вас, княжно! Стара істория минулих літ починає нині на ново повтаряти ся. Люта, немилосердна істория! О другій княжна встає, так само як минувшого року і іде до своєї спальні, нюхає фляшочку наповнену скріпляючою нерви есенциєю і заливає ся сльозами.

— Не прийшов ніхто, ніхто!

Коло княжної заходить ся старий Марко. І він так само як єго пані огірчений. „Люди настали цілком злі!“ — гадає старий. „Давнійше приходила тьма гостий, як мухи злітали ся, у всїх комнатах було їх повно, а тепер....“

— Не прийшов ніхто! — каже княжна. — Ані барон, ані князь Халахадзе, ба навіть і Юрий Лувицкий.... Всї забувають на мене.... А колиб не я, що було би з них? Своє щастє, свою карієру всї они мають завдячити лиш менї одній — лише менї! Що було би з них без моєї помочи?

— Нічого, цілком нічого! — притверджує Марко.

— Не хочу ніякої вдячности.... Не потребую єї! Але потребую чувства! Мій Боже, як обидливо з їх сторони, як обидливо для мене! Навіть братанич Жан не прийшов. Чому не прийшов? Що я єму злого зробила? Я поплатила всї єго довги, виглядїла для єго сестри Тоні порядного і богатого мужа! Я додержала слова що дала братови, а єго батькови.... Виховала єго.... Таж ти Марку сам найлїпше знаєш....

— Очевидно, ваша сьвітлість були для него правдивою родителькою, дбалою і запопадливою матірю....

— Ох, а він!... Отсе вдячність! Ой, люди, люди!

О третій точно так як минувшого року дістає княжна нервового припадку. Наляканий і дуже зворушений Марко насаджує свій золотом вишиваний капелюх, досить довго торгує ся з фіякром і їде до братанича Жана.

На щасте, мешканє, яке займає князь Жан, лежить недалеко... Марко застає князя в ліжку. Єго заспане, набряскле лице червоне як бурак, а на чоло виступили каплї поту. В голові у него гудить і шумить, в жолудку сильно гуркоче. Він хотів би заспати, але с тім нема що думати, єму недобре. Єго заспанї, мутні очи, звернені на миденицю аж до крис наповнену водою з милом.

Марко вступає до неупрятаної комнати князя, насуплює лице і приступає скоро до ліжка, на котрім лежить Жан.

— То не гарно з вашої сторони, Іване Михайличу! — каже старий і грізно качає головою. — То не гарно!

— Що не гарно?

— Що ви не прийшли нині вашій тітці пожелати! Чому не прийшли? Чи то гарно?

— Ах, іди до чорта! — говорить Жан і не відвертає очий від миденицї.

— І ваша тітка не має гнївати ся? Га?.. Ей, Іване Михайличу, ваша сьвітлости? Чувства не маєте! Ну, чого ви кривдите вашу тітку?

опр. 54 сот. — „Оповіданя Коцюбиньского 40 сот. опр. 54 сот. — „Переклади Кримского“ 40 сот. опр. 54 сот. — „Дитячі оповіданя Мамин Сибіряка“ 30 сот. опр. 54 сот. — „Байки Пушкина“ 30 сот. — „Оповіданя Марка Вовчка“ ч. І. 30 сот. опр. 44 сот. — „Марта Борецка“ 40 сот. опр. 60 сот. — „На прічках“ 30 сот. опр. 44 сот. — „Народні думи Др. Пачовского“ 40 сот. опр. 60 сот. — „Казки Ґр. Л. Толстоя“ 40 сот. опр. 54 сот. — „Поеми О. Кониського“ 30 сот. опр. 44 сот. — „Покарана лож“ комедийка 20 сот. опр. 34 сот. — „Малий сьпіваник“ 20 сот. — „Серед цьвітів“ комедия 62 діях 16 сот. опр. 30 сот. — „Лис Микита“ Ґете-Франко 1 кор. опр. 1 кор. 30 сот. — „Перша китичка“ Ярошиньскої 20 сот. — „Друга китичка“ Ярошиньскої 20 сот. Дві разом опр. 54 сот. — Андерзена казки IV. і V. ч. по 50 сот. 5 частий разом опр. 2 кор. 90 сот. — „Дивні пригоди комаха Санґвіна“ 48 сот. опр. 75 сот. Для шкіл виділових апробовано; „Інститутку“ М. Вовчка 40 сот. опр. 60 сот. — „Шекспір в повістках“ 30 сот, опр. 60 сот.

Штука, наука і література.

— **Учитель ч. 10** з дня 20 мая 1902 містить: Теперішність вихованя; — Фонетичний і психічний розвій мови; — Народне шкільництво на Буковині; — Народний учитель яко вихователь; — З нашого шкільного письменства; — Всячина.

— **Дзвінка ч. 10** з дня 20 мая 1902 містить: Сини царя Нарзака; — Цьвітки, казка Е. Ярошиньскої; — Три судатори, ілюстрация; — Моїй дитині, Уляни Кравченко; — Наша весна, Ф. Шелудька; — Украіньский віщун Вернигора; — Знищене місто; — Жайворонок;— Дрібне.

Телеґрами.

Будапешт 28 мая. Є. В. Цісар від'їхав вчера о годині $8^1/_2$ до Відня. Вечером відбув ся у Цісаря другий делеґацийний обід. Взяли в нім участь спільні міністри, президенти обох кабінетів і численні делеґати.

Будапешт 28 мая. Вчера в ночи відіхали австрийскі міністри назад до Відня.

Відень 28 мая. Є. В. Цісар жертвував на жертви катастрофи в Мартиніці 25.000 франків.

Льондон 28 мая. Після наспівших з Фор де Франс вістий паде в Сен-Пієр безнастанно дощ попелу. Лява творить там одну велику сіру масу, під котрою мають спочивати тисячі трупів.

Дункерка 28 мая. Вчера о годині 11 рано прибув тут президент Любе. Приїзду єго дожидали президент кабінету Вальдек-Руссо і міністер маринарки.

Берлин 28 мая. Цісар Вільгельм має в часі літа аж до жовтня лиш короткий час перебувати в Берлині, впрочім буде подорожувати.

Надіслане.

Оповіщене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

— Я нігде не ходжу у відвідини... Скажи їй... Та мода вже давно постаріла... Не маю часу їздити... Їздіть собі самі, ходіть у гостину, ви й так не маєте нічого иншого до роботи, а мені дайте спокій... Ну, забирай ся! Я хочу спати!

— Хочу спати... З дня робити ніч, з ночи день... Чи ви не встидаєте ся тітці в очи дивити ся?

— Ого!? Тсс... А, ти старий воле! Ти дурню, ти!

Марко починає сильно кліпати очима. Настає довша мовчанка.

— Ах, батюшко, їдьте, їдьте, зробіть ласку, поїдьте їй пожелати! — починає Марко говорити благаючо і ніжно. — Їх сьвітлість, княжна, плаче, лежить в ліжку і плаче. Мусите вже бути ласкаві і зробити їй ту почесть... Прошу вас, їдьте до неї, батюшко!

— Не їду. Чого, пощо, не маю часу... І що я буду там робити у старої панни?

— Їдьте, ваша сьвітлість! Подумайте, батюшко! Будьте ласкаві! Аж жаль дивити ся, як она чує ся скривдженою задля вашої невдячности і вашого браку чувства.

Марко отирає рукавом очи.

— Будьте такі добрі!

— Гм!... А буде коняк? — питає Жан.

— Очевидно, ваша сьвітлости, буде.

— Так... Н-ну!

Князь моргає очима.

— А сто рублїв також буде? — питає.

— То неможливе! Атже ви самі знаєте, ваша сьвітлости, що у нас нема капіталів, нема вже того що було... Родина цілком нас обібрала... Іване Михайличу. Доки були у нас гроші, приходили всї і часто, дуже часто, а тепер?... Га, Божа воля!

— Тамтого року.... чей знаєш, кілько я дістав за мої відвідини?... Двіста рублїв... А сего року не маю дістати й сто? Жартуєш, жартуєш стара вороно! Пошукайно у старої, ти вже щось там найдеш... Впрочім іди! Забирай ся? Я хочу спати!

— Будьтеж великодушні, ваша сьвітлости! Она стара, слаба... У неї хиба вже лиш пушка духу. Змилуйте ся над нею. Іване Михайличу, ваша сьвітлости!

Іван неумолимий. Марко починає торгувати ся і намавляти. О пятій Іван піддає ся, надягає на себе фрак і їде до княжної...

— Ma tante — говорить і цілує єї з внутрішною відразою в руку...

Відтак сїдає на софу і починає говорити то само, що говорив тамтого року.

— Мария Крискіна, ma tante, одержала лист з Ніцци.... То чоловік! Ах! І ще який чоловічок, що? Описує, з найбільшою веселостию поєдинок, що мав з якимсь Анґлійцем задля одної співачки... я забув, як она називає ся...

— Ах, не може бути!

Княжна замикає очи зі страху, сплескує в руки і кличе повна одушевленя і приємної дрожи ще раз:

— Чи то можливе?

— Так, так... поєдинкує ся задля співачок, бігає за женщинами і лишає жінку саму. Всьо мусить слухати лиш его і его примх. Не розумію таких людий, ma tante!

Щаслива княжна присуває ся близше до Жана і розмова іде дальше.... Подають чай і коняк.

А між тим як щаслива княжна прислухує ся Жанови одушевлена, налякана, дивуючись, сьміючись і плачучи, перешукує старий Марко всї свої куфри і скринки і збирає гроші. Князь Жан дав ублагати ся і взяв за ту гостину лиш пятьдесять рублїв. Але аби тих пятьдесять рублїв заплатити мусить старий всї свої скрині і шафки добре перетрясти!

(Конець буде).

За редакцию відповідає: Адам Крековецкий

ІНСЕРАТИ.

„НЕКТАР."

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского
Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїна в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криницї з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37^1/_2$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 152 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).